

MONITOR

Na Rok Pański 1782.

Num: LXXXIV.

Dnia 16. Października

*Wierność Krolom poddanych, jest
rzecz należyta,*

*Gdyż na tym rząd krajowy i Rzecz-
pospolita*

*Zawisły. Lecz przecie nie rozerwa-
nie stanów,*

*Bywa przyczyną kłotni, i czężkich
kaydanow.*

Kkkk

Mości.

Mości Panie MONITOR.

SZanuy BOGA a Krolowi wier-
nym bądź; nigdy dostoy-
ności nieprzeday zdradzieczko. O-
strożne i spokojne poddaństwo,
bardziej cenić trzeba, niż niebe-
spieczną i buntowniczą wolność.
Rząd iest naywiększa wolności o-
brona, bo iako posłuszeństwo pod-
danych iest umocnieniem Krolow,
tak toż iest siebie samego obrona;
dla czego ci, ktorzy naywyższą
oslabiaią władzę, siebie sami oga-
laciaią z majątku i wolności.

Przyrodzenie nie wiary iest, a-
by naprzod imie niewiernych
skaziło potym zgoła z sił pozba-
wiło: i iako buntownictwo iest to
ziele ktore w pręcce wyrasta, tak
rownie bez odwłoki wnic się od-
wra-

wraca; węzeł w zdradzieństwie wiązany, podeyrzeniem łącno rozerwany bywa. Występki wielkie, są pełne boiaźni, i to co na początku naysmyślniejsze zdawało się, gdy do skutku bydź ma przyprowadzone, naysbezpieczniejsze zdaie się.

Gdy między Cezareyczkami i Francuzami wszczęła się woyna. Xiążę Borbuński Franciszkowi Krolowi Francuskiemu i Panu swemu niewierny, do Karola V. Cesarza uciekł się, ktorego gdy uczciwie Karol przyjął, pewnemu z przednich Panow dał znać aby Xiążęciu temu mieszkania swego pozwolił i przygotował: Pan ten mądrze odpowiedział; że wprawdzie rozkazowi swego Pana po-

ślusznym będzie, i Xiążęciu pozwoli domu: lecz razem rzecz: powiedzcie Cefarzowi, iż iak prętko Xiąże Borbuńskie z domu mego wynidzie, na tych miast go z kretefem wyniszczę; iakoby Jego niewiara, i niepodciwością skazonny miał bydź i dla tego niegodny, który dom, tylko dla mężnego iest.

Ktory niebezpieczną zamyśla rzecz, w kagańce swą rzuca głowę, i w ręce kładzie o głowke temu, ktoremu się zwierzył skrytości; nieotoczona wolność sama się gubi.

Wiele zależy rodzajowi ludzkiemu strzec i zmocnić, to co do iego ostrożności ściąga się: te zaś
zdra-

zdrady wykorzeniać, ktore na zgu-
be są nagotowane.

Obowiazek W. Mści Pana jest
Rządcy sluchać, iego zaś dobroci
ufać zdrowemu jest przyzwoita
rozumowi. Cokolwiek czyni rząd-
ca myśl, że sprawiedliwie czyni,
co rozkaże wierzyć trzeba, że to
madrze czyni: Uczynki iego są
oczywiste lecz myśli utaiione. Po-
winność nasza iedno przyiać. Kró-
lewskie albowiem Xsięgi, pisane
zawiłym pismem bywaią, ktore
ten tylko tłumaczyć może, ktory
doskonale poznaie swoy Rząd, i
Narodu potrzebe. Krolewskie zaś
dzieła podobne są do rzek głębo-
kich, ktorych pław uważamy, lecz
o głębokości nie wiemy. Prawi-
dła Krolewskie nie maią bydz prze-
ci-

ciwnie wypełniane. Nie baday się
 W. Mśc Pan coć rozkazuią, i że
 rozkazuje się; ani pod pokrywko
 sumnienia nieposłusznym niebądź,
 bo uszanowanie Króla iest częścią
 pobożności ku BOGU. Sumnie-
 nie nie iest wzorem życia, ale o-
 znaymicielem drogi; ani czynów
 W. Mści Pana usprawiedliwić nie
 może, tylko tyle ile BOG uspra-
 wiedliwia.

Widziałem że wierność iak u-
 karana była, iak zdobyło bunto-
 wnictwo, a buntownictwo nadgro-
 de wierności odniosło: iednak chce
 wiernym byź, i rozkazom Pana
 mego miłościwego dosyć czynić,
 choć cierniem uflana będzie droga.

Poddany wierny nie inaczy iak
 żół-

żołnierz mężny, nakształt muru
stały, stoi; przyimuie rany, i w
famo skonanie Pana swęgo wy-
chwala; te słowa wyroku Boskie-
go rozważaiąc. Boy się BOGA a
czciy Krola. Pamiętay na to,
że Krolowie nieskwapliwemi są,
nierychło karzą, lecz ich kary są
wielkie i surowe.

Scypio Afrykański gdy wojne
toczył w Afryce, pokazał uzbro-
ionych mężów, ktorych z sobą
miał z wyłoką wieżą na morzu, i
rzekł; żadnego z tych nie masz,
ktoryby z rozkazu mego, wypadł-
szy na wieżę, w morze wskoczyć
nie miał. Dziwna zgoła do wy-
rzeczenia rzecz, że w całym woj-
sku żadnego nie było, ktoryby He-
tmanowi swemu w ostatnim nawet
razie,

razie, nie był posłusznym. O iak
szczęśliwa taka Rzeczpospolita!

Taka była Rzeczpospolita Lacedemońska, o ktorey gdy Teopompowi rządcy mowiono; w ten czas dobrze Lacedemonczykom jest, gdy rządzić Krolmi nauczyli się; odpowiedział: to raczey im się przytrafiło, że podbici bydź posłusznemi wyćwiczyl się.

Reszta w następującym Monitorze.

